

dre, der findes, som kan virke i Retning af, at vi hurtigt faa en Præstelønningslov og sammen med den en Præstevalglov.

Adskillige Medlemmer af de forskellige Partier have ønsket, at Præsten slet ikke skulde være Medlem af Menighedsraadet, og man har anført som Grund, at Præsten vist nødvendig vil være det. Den Grund, maa jeg sige, vilde jeg ikke respektere i den Grad, at jeg vilde fri Præsten for at være Medlem, blot fordi han ikke synes om det, for det er jo ikke for Præstens Skyld alene, at han skal være i Menighedsraadet. Hvis man ikke giver Præsten Sæde i Menighedsraadet, vil det være nødvendigt at give ham Adgang og, jeg havde nær sagt, Pligt til at være til Stede ved dets Møder, for han maa dog vide, hvad der er paa Færde i Menighedsraadet, være paa første Haand vidende om, hvad der foregaar paa disse Omraader i hans Menighed.

Der er spurgt om, hvem der skal være Formand i den foreløbige Valgbestyrelse. Jeg har tænkt mig, at de 3, Præsten og de to udvalgte, kunne enes om at vælge en Formand iblandt sig.

Det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) mente, at Forslaget havde en Bestemmelse, hvorefter Menighedsraadet kunde paalægge hvem som helst i Sognet at være Kirkesanger. Der staar, at det kan overdrages til en Mand, der staar ikke, at det kan paalægges ham, og der er dog Forskel paa de to Ting. Hvis det, at noget kan overdrages, altid betød, at det var paalagt vedkommende, var det en uhyre farlig Ting. Det samme ærede Medlem mente, at jeg kunde godt have sparet mig at fremsætte et Forslag om den midlertidige Ordning af Menighedens Deltaelse i Præstevalg. Det ærede Medlem glemmer aabenbart, at dette Ting enstemmig har forlangt, at de administrative Forhold, der skabtes ved Cirkulæret af 1910, snarest muligt skulde afløses af Lovbestemmelser, saa jeg forstaar ikke rigtigt — jeg tror, det ærede Medlem selv var med til at stemme for dette —, at han bebrejder mig, at dette Forslag er kommet frem. Det ærede Medlem kan synes, at mit Forslag er lidet vellykket, men at det kommer frem, synes jeg, det ærede Medlem ikke kan bebrejde mig.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinsen) mente, at det var meget vanskeligt at blive genoptaget i Folkekirken. Jeg tror, det igen beror paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Biskop Rørdam har ikke, hvad det ærede Medlem henty-

dede til, indsat skærpene Bestemmelser paa dette Omraade. Nej, der er Vanskeligheder, naar f. Eks. et Medlem af den katolske Menighed skal optages. Der er i saa Henseende fra Tilsynsmændenes Side maaske stillet vel stærke Betingelser. Men der er en Anordning af 22. Marts 1897 vedrørende det af det ærede Medlem berørte Forhold, og deri hedder det, at naar et Medlem af Folkekirken, som er udtraadt, atter vil ind, kan det ske paa den Maade, at naar Præsten efter Forhandling med vedkommende skønner, at Ønsket om at genindtræde er grundet i en alvorlig Beslutning om atter at ville høre til Folkekirken, saa er denne Mand paa ny Medlem. Det kan man da ikke sige er saa vanskeligt.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Edvard Larsen) spurgte mig om, hvordan Cirkulæret af Januar 1910 havde virket, og det ærede Medlem mente, at hvis Svaret herpaa blev, at Cirkulæret havde virket godt, var det et Bevis paa, at den rette Vej var indslaaet ved dette Cirkulære. Jeg kan svare, at Cirkulæret har egentlig virket ret godt, men der er dog Gang paa Gang kommet Vanskeligheder, fordi Udvalgene ere dannede paa uregelmæssig Maade, og Folk vare bleven uenige om, hvorvidt Udvalget var dannet som foreskrevet eller ikke. Men det ærede Medlem vil vist indrømme mig, at naar man ser bort fra denne Uklarhed, betyder det, som Cirkulæret indførte, noget lignende, som det nuværende Forslag antyder. Det, der opnaas nu, er, at der kommer faste Regler for, hvordan Forholdet skal ordnes. Og naar det er gaaet, som det er med disse Udvalg, der ere traadte sammen i Henhold til Cirkulæret, er det naturligvis, fordi der var en Tradition allerede fra den tidligere Menighedsraadslov. Dette Udvalgs Nedsættelse er foregaaet paa en ganske tilsvarende Maadesom den, der i sin Tid anvendtes ved Valg af Menighedsraad. Jeg anerkender, at jeg, i den Tid dette Cirkulære har virket, intetsteds er bleven opmærksom paa, at man fra afgjort ukirkelig Side har benyttet sig af sin Valgret, altsaa uden at have tilkendegivet, at man forøvrigt havde kirkelige Interesser. Men der er som sagt praktiske Vanskeligheder til Stede, og de kunne blive saa store, at de Instillinger, der komme fra Sognene og Menighederne, ikke kunne bruges.

Der kunde være en stor Række Bemærkninger for mig at gøre endnu til enkelte Medlemmer, men jeg anser det for rigtigst at begrænse mig saa meget som